

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 155.

Tiende Session.

40de Møde.

Torsdagen den 26de November.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren: Disse to Forslag, der her foreligge, staae naturligtvis i Forbindelse med et Lovudkast, som har været forelagt Thinget, som endnu ikke er kommet til endelig Behandling, men som efter dets oprindelige Lydende vilde have ordnet Forholdet paa en anden Maade. Det er ganske vist, at de tidligere Forskud have været rentefrie; men det er i og for sig ikke nogen fyldestgørende Grund til fremdeles at lade dem være rentefrie. Jeg fremhæver dette, fordi det stadigt har været min Anskuelse, at der ikke var tilstrækkelig Grund til, at disse Forskud skulde være rentefrie. Om Spørgsmaalet i og for sig ikke har stor Betydning, saa har det dog nogen Betydning, og jeg vilde i alt Fald ved min Udtalelse dog holde Spørgsmaalet aabent, om jeg saa maa sige, for at det under en følgende Finantslov kunde komme under Forhandling, om der ikke var god Grund til at lade disse Forskud være rentebærende.

Tscherning: Det forekommer mig, at det er meget heldigt, at den ærede Finantsminister har udtalt sig paa den Maade, som steet er; vi maae Allesammen ønske, at alle Laan blive rentebærende; det vilde ialtsald føre til en bedre administrativ Orden, haaber jeg, ved Anvisningen og Brugen af Pengene. Jeg kan ikke nægte, at det seer ud for mig, som at den lydske Sindsbæger=Stiftelse ikke har Genie for Sparommelighed, den brænder sin Sparfom-

melighed op, thi den brænder 4 Favne Brænde for ethvert Individ, der er tilstede i Stiftelsen. Jo mere man seer en saadan Mangel paa Sands for Sparommelighed, desto vigtigere er det, at der er en Klemme paa Bedkommende. Dette naaes allerbedst, naar man veed, at fra den Dag af, at Pengene ere hævede paa den Bedkommendes Konto, betaler han Renter, og, forinden de ere hævede, betales der ikke Renter; thi saa bliver Bedkommende mere interesseret i at paasee, at der ikke tilflyder Penge før i det yderste Dieblit, før det er ganske nødvendigt. I Lider som vore nuværende, hvor Pengesprisen er høj, er det ønskeligt og nyttigt, at der ere strenge Baand paa hele Finantsvæsenet, saaledes, at dovne Penge ikke findes nogetsteds, saaledes, at Ingen kan komme til at have Penge liggende hen i sin Kasse, for at bruge dem i en senere Tid. Der er en stor haard Fristelse tilstede, Pengene glide saa let over til et midlertidigt og foreløbigt Brug, og det skal man undgaae.

Indenrigsministeren: Jeg beklager, at min ærede Collega, Justitsministeren, først er kommen tilstede midt under det ærede Medlems Foredrag; naar min Collega er tilstede, har jeg ikke noget Kald til at gaae ind paa det Spørgsmaal, der her er reist, hvorimod min ærede Collega, hvis han havde været tilstede fra Begyndelsen deraf og kunde have fulgt det ærede Medlems Foredrag, visstelig vilde have sølt sig opfordret til at aflægge Vidnesbyrd om den Mand's sjeldne Dygtighed, hvorom der blev talt. Spørgsmaalet er nemlig om en Mand, som, naar han omtales, bør nævnes med den Roes og Ære, der tilkommer ham.